

βγαίνω

βγαίνω, ρ. [<μσν. βγαίνω <έβγαίνω <έγβαίνω <αρχ. έκβαίνω], βγαίνω. **1.** γεννιέμαι: «τον έβαλαν για ένα διάστημα στη γυάλα, γιατί βγήκε εφταμηνίτικο». **2α.** καταφέρνω να αντιμετωπίζω τις οικονομικές δυσκολίες με τα λεφτά που έχω, που κερδίζω συνήθως επί μηνιαίας βάσης: «απ' τη στιγμή που βγαίνω με τα λεφτά που παίρνω, είμαι ευχαριστημένος». **β.** (γενικά) τα έσοδά μου υπερκαλύπτουν τα έξοδά μου: «όλοι έχουν μάθει να κλαίγονται, κι απορώ δηλαδή πώς εγώ βγαίνω κι αυτοί δε βγαίνουν;»· βλ. και φρ. *δε βγαίνει*. **3.** φεύγω, αποχωρώ: «εγώ βγαίνω απ' αυτή τη δουλειά». **4.** διατηρώ ερωτικές σχέσεις: «βγαίνω με την τάδε». **5α.** εκλέγομαι: «στις εκλογές στο νομό μας βγαίνει κι ο τάδε βουλευτής». **β.** κερδίζω στις εκλογές: «ποιο κόμμα βγήκε στις εκλογές που έγιναν το 1990;». **6.** δείχνω με τη συμπεριφορά μου ποιος πραγματικά είμαι, αποδεικνύομαι: «βγαίνω καλός || βγαίνω κακός || βγαίνω σκάρτος || βγαίνω μπαγάσας || βγήκε καλό παιδί || βγήκε καλός γαμπρός || στην αρχή δεν τον εμπιστευόμουν, αλλά βγήκε καλός δικηγόρος || δε γίνεται να βγαίνουν όλοι καλοί κ.λπ.». **7α.** (για μέλη του σώματος) καταπονούμαι, ταλαιπωρούμαι: «ήταν τόσο βαρύ το κιβώτιο που κουβαλούσα, που έβγαλα τα χέρια μου». **β.** εξαρθρώνομαι: «έβγαλα την ωμοπλάτη μου || έβγαλα το χέρι μου || έβγαλα το πόδι μου». **8.** πηγαίνω να διασκεδάσω, να ψυχαγωγηθώ: «πού βγαίνεις τα βράδια; || εγώ δεν είμαι κανένας παντοφλάκιας και πάντα βγαίνω τα βράδια». **9.** κυκλοφορώ, παρουσιάζομαι: «βγήκαν πολλοί απατεώνες στην πιάτσα». (Λαϊκό τραγούδι: *κι έτσι τα χρόνια πέρασαν και όλους μας εγέρασαν. Τώρα βγήκαν νέοι μάγκες, όλοι τρίχες, ματσαράγκες*). **10α.** (για χαρτοπαίγνιο) πετυχαίνω να σχηματίσω τον απαιτούμενο συνδυασμό με τα φύλλα που κρατώ στα χέρια μου και κερδίζω το κόλπο: «αν δεν τραβούσα την ντάμα κούπα, δε θα 'βγαίνα». **β.** αποχωρώ από το παιχνίδι, γιατί δεν έχω άλλα χρήματα: «επειδή έμεινα ταπί, βγήκα απ' το παιχνίδι». **γ.** (γενικά για επιτραπέζια παιχνίδια) κερδίζω, νικώ: «ποιος βγήκε στο τάβλι που παίξατε;». **11.** (για ηθοποιούς ή καλλιτέχνες του θεάματος) παρουσιάζομαι στη σκηνή: «ετοιμάσου, γιατί σε λίγο βγαίνεις». **12.** στο γ' εν. **βγαίνει**, επαληθεύεται, πραγματοποιείται: «ξέρω μια καφετζού που, ό,τι σου λέει, βγαίνει». **13.** στον αόρ. **βγήκα**, (ειδικά για χαρτοπαίγνιο) πέτυχα να σχηματίσω τον απαιτούμενο συνδυασμό με τα φύλλα που κρατούσα στα χέρια μου και κέρδισα το κόλπο: «παιδιά βγήκα». Συνήθως λέγεται σε χαρούμενο ή θριαμβευτικό τόνο. (Ακολουθούν 327 φρ.)·

- ακόμη δε βγήκε απ' τ' αβγό, βλ. λ. [αβγό](#)·
- ακόμη δε βγήκε απ' το καβούκι του, βλ. λ. [καβούκι](#)·
- ακόμη δε βγήκε απ' το μουνί της μάνας του, βλ. λ. [μουνί](#)·
- αν δεν ιδρώσει ο κώλος σου, δε βγαίνει δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- απ' αγκάθι βγαίνει ρόδο κι από ρόδο βγαίνει αγκάθι, βλ. λ. [αγκάθι](#)·
- απ' τα χαμόκλαδα που δεν περιμένεις, βγαίνει ο λαγός, βλ. λ. [λαγός](#)·
- απ' τη μέρα που βγήκε η (το) συγγνώμη, χάθηκε το φιλότιμο, βλ. λ. [μέρα](#)·
- απ' τη μια πόρτα μπήκα κι απ' την άλλη βγήκα, βλ. λ. [πόρτα](#)·
- απ' τη μια πόρτα μπήκε κι απ' την άλλη βγήκε, βλ. λ. [πόρτα](#)·
- απ' τον καιρό που βγήκαν οι βεντούζες, βλ. λ. [καιρός](#)·
- απ' τον καιρό που βγήκαν οι λάσπες, βλ. λ. [λάσπη](#)·
- απ' το ένα αφτί μπαίνει (μπαίνουν) κι απ' τ' άλλο βγαίνει (βγαίνουν), βλ. λ. [αφτί](#)·
- από ένα πρόβατο δυο δέρματα δε βγαίνουν, βλ. λ. [πρόβατο](#)·
- από τα μάτια πιάνεται, στα χείλη κατεβαίνει κι από τα χείλη στην καρδιά ριζώνει και δε βγαίνει, βλ. λ. [καρδιά](#)·

- ας βγει ό,τι βγει, βλ. λ. [ό,τι](#).
- βγαίνει βρόμα ή βγαίνει η βρόμα, βλ. λ. βρόμα.
- βγαίνει δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- βγαίνει (έτσι) δουλειά! βλ. λ. [δουλειά](#).
- βγαίνει ή δε βγαίνει η δουλειά; βλ. λ. [δουλειά](#).
- βγαίνει η δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- βγαίνει η δουλειά μου, βλ. λ. [δουλειά](#).
- βγαίνει η κουραμάνα, βλ. λ. [κουραμάνα](#).
- βγαίνει η μαμαλίγκα, βλ. λ. μαμαλίγκα.
- βγαίνει η μαρμίτα, βλ. λ. μαρμίτα.
- βγαίνει η φασουλάδα, βλ. λ. [φασουλάδα](#).
- βγαίνει ο άρτος ο επιούσιος, βλ. λ. άρτος.
- βγαίνει ο επιούσιος, βλ. λ. [επιούσιος](#).
- βγαίνει ο ήλιος ή ο ήλιος βγαίνει, βλ. λ. [ήλιος](#).
- βγαίνει ο τραχανάς, βλ. λ. [τραχανάς](#).
- βγαίνει στον αέρα, (για ειδήσεις) βλ. λ. αέρας.
- βγαίνει τίποτα; βλ. λ. τίποτα.
- βγαίνει το καθημερινό, βλ. λ. καθημερινό.
- βγαίνει το καρβέλι, βλ. λ. [καρβέλι](#).
- βγαίνει το ξεροκόμματο, ξεροκόμματο.
- βγαίνει το ψωμί, βλ. λ. ψωμί.
- βγαίνει το ψωμοτύρι, βλ. λ. ψωμοτύρι.
- βγαίνουν δε βγαίνουν (ενν. τα χρήματα), είναι αμφίβολο αν επαρκούν: «ύστερα από τόσα έξοδα που έκανα, βγαίνουν δε βγαίνουν τώρα ν' αγοράσω κι ένα ρολόι».
- βγαίνουν τ' άπλυτά μου στη φόρα, βλ. λ. άπλυτα.
- βγαίνουν τα ραφτικά, βλ. λ. ραφτικά.
- βγαίνουν τα ψαλτικά, βλ. λ. ψαλτικά.
- βγαίνω αληθινός, βλ. λ. [αληθινός](#).

- βγαίνω ανάποδα, (για πορεία) βλ. λ. [ανάποδος](#).
- βγαίνω απ' τα νερά μου, βλ. λ. νερό.
- βγαίνω απ' τα όρια, βλ. λ. όριο.
- βγαίνω απ' τα όριά μου, βλ. λ. όριο.
- βγαίνω απ' τα ρούχα μου, βλ. λ. ρούχο.
- βγαίνω απ' τη γραμμή, βλ. λ. [γραμμή](#).
- βγαίνω απ' τη γραμμή μου, βλ. λ. [γραμμή](#).
- βγαίνω απ' τη λάσπη, βλ. λ. [λάσπη](#).
- βγαίνω απ' τη μέση, βλ. λ. μέση.
- βγαίνω απ' τη σειρά, βλ. λ. [σειρά](#).
- βγαίνω απ' τη σειρά μου, βλ. λ. [σειρά](#).
- βγαίνω απ' τη φυλακή, βλ. λ. [φυλακή](#).
- βγαίνω απ' την κυκλοφορία, βλ. λ. [κυκλοφορία](#).
- βγαίνω απ' την υποχρέωση, βλ. λ. [υποχρέωση](#).
- βγαίνω απ' τις στροφές μου, βλ. λ. στροφή.
- βγαίνω απ' το δρόμο, βλ. λ. [δρόμος](#).
- βγαίνω απ' το δρόμο μου, βλ. λ. [δρόμος](#).
- βγαίνω απ' το δρόμο του Θεού, βλ. λ. [δρόμος](#).
- βγαίνω απ' το καβούκι μου, βλ. λ. [καβούκι](#).
- βγαίνω απ' το λογαριασμό (μου), βλ. λ. [λογαριασμός](#).
- βγαίνω απ' το μαντρί, βλ. λ. [μαντρί](#).
- βγαίνω απ' το παιχνίδι, βλ. λ. [παιχνίδι](#).
- βγαίνω απ' το πανεπιστήμιο, βλ. λ. [πανεπιστήμιο](#).
- βγαίνω απ' το τούνελ, βλ. λ. [τούνελ](#).
- βγαίνω απ' τον ίδιο δρόμο, βλ. λ. [δρόμος](#).
- βγαίνω απάνω (ενν. σαν αφρός, σαν το λάδι), βλ. λ. απάνω.
- βγαίνω απάνω σαν αφρός, βλ. λ. [αφρός](#).
- βγαίνω απάνω σαν το λάδι, βλ. λ. [λάδι](#).

- βγαίνω απέξω, βλ. λ. απέξω·
- βγαίνω από πάνω, βλ. λ. πάνω·
- βγαίνω αράουτ, βλ. λ. αράουτ·
- βγαίνω ασπροπρόσωπος, βλ. λ. ασπροπρόσωπος·
- βγαίνω αφρός, βλ. λ. [αφρός](#)·
- βγαίνω βόλτα, βλ. λ. βόλτα·
- βγαίνω γελασμένος, βλ. λ. [γελασμένος](#)·
- βγαίνω (για) καμάκι, βλ. λ. καμάκι·
- βγαίνω (για) ψάρεμα, βλ. λ. ψάρεμα·
- βγαίνω γκολ, βλ. λ. [γκολ](#)·
- βγαίνω δε βγαίνω, δεν είμαι σίγουρος αν αποκομίζω κέρδος, ιδίως από κάποια αγοραπωλησία: «θα σου το δώσω στην τιμή που σου υποσχέθηκα, αλλά, να 'σαι σίγουρος, βγαίνω δε βγαίνω»·
- βγαίνω εκτός εαυτού, βλ. λ. εαυτός·
- βγαίνω εκτός μάχης, βλ. λ. μάχη·
- βγαίνω έξω, βλ. λ. έξω·
- βγαίνω καθαρός, βλ. λ. καθαρός·
- βγαίνω καπάκι, βλ. λ. καπάκι·
- βγαίνω κερδισμένος, βλ. λ. [κερδισμένος](#)·
- βγαίνω κι από πάνω, βλ. λ. πάνω·
- βγαίνω κόρνερ, βλ. λ. [κόρνερ](#)·
- βγαίνω λάδι, βλ. λ. [λάδι](#)·
- βγαίνω μονοκούκι, βλ. λ. μονοκούκι·
- βγαίνω μπιελάρ, βλ. λ. [μπιελάρ](#)·
- βγαίνω μπουρδελότσαρκα, βλ. λ. [μπουρδελότσαρκα](#)·
- βγαίνω νοκάουτ, βλ. λ. νοκάουτ·
- βγαίνω παγανιά, βλ. λ. παγανιά·
- βγαίνω παλικάρι, βλ. λ. [παλικάρι](#)·
- βγαίνω παραπονούμενος, βλ. λ. παραπονούμενος·

- βγαίνω πέρα, βλ. λ. [πέρα](#).
- βγαίνω περίπατο, βλ. λ. περίπατος.
- βγαίνω περιπολία, βλ. λ. περιπολία.
- βγαίνω σεργιάνι, βλ. λ. σεργιάνι.
- βγαίνω σκάρτος, βλ. λ. [σκάρτος](#).
- βγαίνω στ' αντιτορπιλικά, βλ. λ. αντιτορπιλικά.
- βγαίνω στα μαγαζιά, βλ. λ. μαγαζί.
- βγαίνω στα πέριξ, βλ. λ. πέριξ.
- βγαίνω στα περιπολικά, βλ. λ. [περιπολικός](#).
- βγαίνω στα πολεμικά, βλ. λ. πολεμικός.
- βγαίνω στα φόρα, βλ. λ. [φόρα](#)².
- βγαίνω στη βίζιτα, (για γυναίκες) βλ. λ. βίζιτα.
- βγαίνω στη γύρα, βλ. λ. γύρα.
- βγαίνω στη ζήτα, βλ. λ. ζήτα.
- βγαίνω στη ζωή, βλ. λ. ζωή.
- βγαίνω στη μέση, βλ. λ. μέση.
- βγαίνω στη σκηνή, βλ. λ. σκηνή.
- βγαίνω στη σύνταξη, βλ. λ. σύνταξη.
- βγαίνω στη φόρα, βλ. λ. [φόρα](#)².
- βγαίνω στην αγορά, βλ. λ. αγορά.
- βγαίνω (στην) αναφορά, βλ. λ. [αναφορά](#).
- βγαίνω στην επιφάνεια, βλ. λ. [επιφάνεια](#).
- βγαίνω στην κοινωνία, βλ. λ. [κοινωνία](#).
- βγαίνω στην κυκλοφορία, βλ. λ. [κυκλοφορία](#).
- βγαίνω στην παρανομία, βλ. λ. [παρανομία](#).
- βγαίνω στην πέρα μπάντα, βλ. λ. μπάντα.
- βγαίνω στην πιάτσα, βλ. λ. [πιάτσα](#).

- βγαίνω στην τρυφερίτσα, βλ. λ. τρυφερίτσα·
- βγαίνω στο βουνό, βλ. λ. βουνό·
- βγαίνω στο γκεζί, βλ. λ. γκεζί·
- βγαίνω στο γυαλί, βλ. λ. γυαλί·
- βγαίνω στο επάγγελμα, βλ. λ. επάγγελμα·
- βγαίνω στο θέατρο, βλ. λ. θέατρο·
- βγαίνω στο καλντερίμι, βλ. λ. καλντερίμι·
- βγαίνω στο κλαρί, βλ. λ. κλαρί·
- βγαίνω στο κουρμπέτι, βλ. λ. [κουρμπέτι](#)·
- βγαίνω (στο) κυνήγι, βλ. λ. κυνήγι·
- βγαίνω στο μαχαλά, βλ. λ. μαχαλάς·
- βγαίνω στο μεϊντάνι, βλ. λ. μεϊντάνι·
- βγαίνω στο μπαλκόνι, βλ. λ. μπαλκόνι·
- βγαίνω στο πάλκο, βλ. λ. πάλκο·
- βγαίνω στο παλκοσένικο, βλ. λ. παλκοσένικο·
- βγαίνω στο πανί, βλ. λ. [πανί](#)·
- βγαίνω στο πεζοδρόμιο (για γυναίκες) βλ. λ. πεζοδρόμιο·
- βγαίνω στο σανίδι, βλ. λ. σανίδι·
- βγαίνω στο σεργιάνι, βλ. λ. σεργιάνι·
- βγαίνω στο σφυρί, βλ. λ. σφυρί·
- βγαίνω στο φως, βλ. λ. [φως](#)·
- βγαίνω στον αέρα (για τηλεόραση, ραδιόφωνο) βλ. λ. αέρας·
- βγαίνω στον αφρό, βλ. λ. [αφρός](#)·
- βγαίνω στον κόσμο, βλ. λ. κόσμος·
- βγαίνω στους δρόμους, βλ. λ. [δρόμος](#)·
- βγαίνω τάρκασι, βλ. λ. τάρκασι·
- βγαίνω τράτα, βλ. λ. τράτα·
- βγαίνω τσαπαρί, βλ. λ. τσαπαρί·

- βγαίνω τσάρκα, βλ. λ. τσάρκα·
- βγαίνω φωτογραφία, βλ. λ. φωτογραφία·
- βγαίνω χαμένος, βλ. λ. χαμένος·
- βγαίνω ψεύτης, βλ. λ. [ψεύτης](#)·
- βγήκα από πλούσια αρχίδια ή βγήκαμε από πλούσια αρχίδια, βλ. λ. [αρχίδι](#)·
- βγήκα από φτωχά αρχίδια ή βγήκαμε από φτωχά αρχίδια, βλ. λ. [αρχίδι](#)·
- βγήκα κάρτα, βλ. λ. [κάρτα](#)·
- βγήκαν απ' το ίδιο καλούπι, βλ. λ. [καλούπι](#)·
- βγήκαν μαχαίρια ή βγήκαν τα μαχαίρια, βλ. λ. [μαχαίρι](#)·
- βγήκαν σαν σαλιγκάρια ή βγήκαν σαν τα σαλιγκάρια, βλ. λ. [σαλιγκάρι](#)·
- βγήκαν τα γένια μου, βλ. λ. γένη·
- βγήκαν τα λόγια μου, βλ. λ. [λόγος](#)·
- βγήκαν τα σκατά να κοροϊδέψουν τον κώλο, βλ. λ. σκατά·
- βγήκαν τα χαρτιά, βλ. λ. χαρτί·
- βγήκε αέρας, βλ. λ. αέρας·
- βγήκε αλήθεια, βλ. λ. [αλήθεια](#)·
- βγήκε απ' τα λογικά του, βλ. λ. λογικό·
- βγήκε απ' τα χέρια μου, βλ. λ. χέρι·
- βγήκε απ' το παράθυρο, βλ. λ. παράθυρο·
- βγήκε αστέρι, βλ. λ. αστέρι·
- βγήκε η φήμη, βλ. λ. φήμη·
- βγήκε η ψείρα στο γιακά, βλ. λ. ψείρα·
- βγήκε η ψυχή του, βλ. λ. [ψυχή](#)·
- βγήκε με τα τσαρούχια, βλ. λ. τσαρούχι·
- βγήκε μπιέλα, βλ. λ. μπιέλα·
- βγήκε ο καφές, βλ. λ. καφές·
- βγήκε ο ώμος μου, βλ. λ. ώμος·
- βγήκε παραμύθι, βλ. λ. παραμύθι·

- βγήκε σε κακό, βλ. λ. [κακός](#).
- βγήκε σε καλό, βλ. λ. [καλός](#).
- βγήκε σιδερωμένος, βλ. λ. σιδερωμένος.
- βγήκε σκυλί, βλ. λ. σκυλί.
- βγήκε στην επιφάνεια, βλ. λ. [επιφάνεια](#).
- βγήκε στο σφυρί, βλ. λ. σφυρί.
- βγήκε στο φως, βλ. λ. [φως](#).
- βγήκε τ' όνειρο, βλ. λ. όνειρο.
- βγήκε τιλτ, βλ. λ. τιλτ.
- βγήκε το δικαστήριο, βλ. λ. δικαστήριο.
- βγήκε το πόδι μου, βλ. λ. [πόδι](#).
- βγήκε το τυχερό της ή της βγήκε το τυχερό, βλ. λ. τυχερός.
- βγήκε το φλιτζάνι, βλ. λ. φλιτζάνι.
- βγήκε το χέρι μου, βλ. λ. χέρι.
- για να του βγει το μάτι, βλ. λ. [μάτι](#).
- δε βγαίνει απ' την πόρτα του (της), βλ. λ. [πόρτα](#).
- δε βγαίνει απ' το μυαλό μου, βλ. λ. [μυαλό](#).
- δε βγαίνει απ' το νου μου, βλ. λ. νους.
- δε βγαίνει ζουμί, βλ. λ. [ζουμί](#).
- δε βγαίνει καπνός εκεί που δεν υπάρχει φωτιά, βλ. λ. [καπνός](#)¹.
- δε βγαίνει καπνός χωρίς φωτιά, βλ. λ. [καπνός](#)¹.
- δε βγαίνει νόημα, βλ. λ. [νόημα](#).
- δε βγαίνει σε καλό (κάτι), βλ. λ. [καλός](#).
- δε βγαίνει τίποτα, βλ. λ. τίποτα.
- δε βγαίνω, **α.** δεν έχω όφελος, κέρδος από κάποια δουλειά ή επιχείρηση, περνώ οικονομικές δυσκολίες, δεν μπορώ να καλύψω τα έξοδα μου: «έπεσε μεγάλη αναδουλειά στην αγορά τον τελευταίο καιρό και δε βγαίνω». **β.** δε με συμφέρει: «δεν μπορώ να στο πουλήσω πιο φτηνά, γιατί δε βγαίνω». **γ.** μένω στο σπίτι: «γιατί δεν περνάς απ' το μπαράκι; -Τον τελευταίο καιρό δε βγαίνω».
- δε βγαίνω πέρα, βλ. λ. [πέρα](#).

- δε θα (σου) βγει σε καλό, βλ. λ. [καλός](#).
- (δε) μου βγαίνει (ενν. η πασιέντζα), **α.** (δε) φτάνει μέχρι το τέλος, (δεν) μπλοκάρεται: «είναι η τρίτη φορά που τη ρίχνω και δε μου βγαίνει». **β.** (δεν) επαληθεύεται, (δεν) πραγματοποιείται: «ποτέ δε μου βγαίνει κάποιο καλό όνειρο». (Λαϊκό τραγούδι: απ' τα φτωχά μου όνειρα ένα σωστό **δε βγαίνει**, όλα τα σκόρπισες εσύ φτώχεια κατηραμένη)· βλ. και φρ. (δε) μου βγήκε.
- δε μου βγαίνει (ενν. ο λόγος), αδυνατώ να μιλήσω: «θέλω να σας πω πώς ακριβώς έγιναν τα πράγματα, αλλά δε μου βγαίνει, γιατί φοβάμαι πως θα θεωρηθώ καρφί».
- (δε) μου βγαίνει (κάτι), (δεν) εξελίσσεται κάτι σύμφωνα με τις προσδοκίες μου, αποτυχαίνω συστηματικά να φέρω σε πέρας αυτό που επιδιώκω: «τόσον καιρό προσπαθώ να τελειώσω αυτή τη δουλειά και δε μου βγαίνει». Συνών. (δε) με θέλει (κάτι).
- δε μου βγαίνει κανένας, βλ. λ. κανένας.
- (δε) μου βγήκε, (δεν) εξελίχθηκε κάτι σύμφωνα με τους υπολογισμούς μου ή τις προσδοκίες μου: «υπολόγιζα πολύ σ' αυτή τη δουλειά, αλλά δε μου βγήκε κι έχω προβλήματα». Από την εικόνα του ατόμου που δεν μπόρεσε να βγάλει την πασιέντζα του.
- δε μου βγήκε η πασιέντζα, βλ. λ. [πασιέντζα](#).
- δε μου τη βγαίνει κανένας, βλ. λ. κανένας.
- δεν έχω μούτρα να βγω στην κοινωνία, βλ. λ. [μούτρο](#).
- δεν έχω πρόσωπο να βγω στον κόσμο, βλ. λ. [πρόσωπο](#).
- εγώ από κώλο βγήκα; ή εμείς από κώλο βγήκαμε; βλ. λ. [κώλος](#).
- είναι σαν να βγήκε από φιγουρίνι, βλ. λ. φιγουρίνι.
- έτσι μου βγαίνει, βλ. λ. [έτσι](#).
- θα μου 'βγαине η ψυχή ή θα μου 'βγαине η ψυχή απ' το στόμα, βλ. λ. [ψυχή](#).
- θα μου βγει απ' τ' αφτιά, βλ. λ. [αφτί](#).
- θα μου βγει απ' τα μάτια, βλ. λ. [μάτι](#).
- και βγαίνοντας κλείσε και την πόρτα ή και βγαίνοντας κλείσε την πόρτα, βλ. λ. [πόρτα](#).
- κάλλιο (καλύτερα) να σου βγει το μάτι παρά τ' όνομα, βλ. λ. [μάτι](#).
- κάτι βγαίνει, υπάρχει κάποιο μικρό όφελος, κάποιο μικρό κέρδος: «απ' την καινούρια δουλειά μου κάτι βγαίνει».
- κάτσε κότα μου στ' αβγά σου, για να βγούνε τα πουλιά σου, βλ. λ. κότα.
- κι όπου βγει, βλ. λ. [όπου](#).
- κλάσαν οι άντρες και βγήκες εσύ, βλ. λ. [άντρας](#).
- κλάσαν οι μάγκες και βγήκες εσύ, βλ. λ. [μάγκας](#).

- κοίτα που στο τέλος θα βγούμε συγγενείς! βλ. λ. [συγγενής](#).
- κρέας μπαίνει, κρέας βγαίνει, το ζουμί κέρδος μένει, βλ. λ. [κρέας](#).
- μ' έβγαλε απ' την καρδιά του, βλ. λ. [καρδιά](#).
- με το καλό να μας μπει και με το καλό να μας βγει, βλ. λ. [καλός](#).
- μέρα μπαίνει, μέρα βγαίνει, βλ. λ. [μέρα](#).
- μήνας μπαίνει, μήνας βγαίνει, βλ. λ. [μήνας](#).
- μια ψυχή θα βγει που θα βγει, ας βγει μια ώρα αρχύτερα ή μια ψυχή που 'ναι να βγει, ας βγει μια ώρα αρχύτερα, βλ. λ. [ψυχή](#).
- μόλις βγήκε απ' το φούρνο, βλ. λ. [φούρνος](#).
- μόλις βγήκε, ο Θεός έσπασε το καλούπι, βλ. λ. [καλούπι](#).
- μου βγαίνει δίχως φλας ή μου τη βγαίνει δίχως φλας, βλ. λ. φλας.
- μου βγαίνει η Παναγία, βλ. λ. [Παναγία](#).
- μου βγαίνει η Παναγία ανάποδα, βλ. λ. [Παναγία](#).
- μου βγαίνει η πίστη, βλ. λ. [πίστη](#).
- μου βγαίνει η πίστη ανάποδα, βλ. λ. [πίστη](#).
- μου βγαίνει η ρετσινιά, βλ. λ. ρετσινιά.
- μου βγαίνει η ψυχή, βλ. λ. [ψυχή](#).
- μου βγαίνει η ψυχή ανάποδα, βλ. λ. [ψυχή](#).
- μου βγαίνει η ψυχή απ' το στόμα, βλ. λ. [στόμα](#).
- μου βγαίνει ο αδόξαστος, βλ. λ. [αδόξαστος](#).
- μου βγαίνει ο αντίθεος, βλ. λ. [αντίθεος](#).
- μου βγαίνει ο αντίχριστος, βλ. λ. [αντίχριστος](#).
- μου βγαίνει ο Θεός, βλ. λ. [Θεός](#).
- μου βγαίνει ο Θεός ανάποδα, βλ. λ. [Θεός](#).
- μου βγαίνει ο κώλος, βλ. λ. [κώλος](#).
- μου βγαίνει ο κώλος απ' έξω (απ' όξω), βλ. λ. [κώλος](#).
- μου βγαίνει ο πάτος, βλ. λ. [πάτος](#).
- μου βγαίνει ο πάτος απ' έξω (απ' όξω), βλ. λ. [πάτος](#).

- μου βγαίνει ο Χριστός, βλ. λ. [Χριστός](#).
- μου βγαίνει ο Χριστός ανάποδα, βλ. λ. [Χριστός](#).
- μου βγαίνει το λάδι, βλ. λ. [λάδι](#).
- μου βγήκαν θηλιές ή μου βγήκε θηλιά, βλ. λ. [θηλιά](#).
- μου βγήκαν πόντοι ή μου βγήκε πόντος, βλ. λ. [πόντος](#).
- μου βγήκαν τα μάτια απ' έξω (απ' όξω), βλ. λ. [μάτι](#).
- μου βγήκαν τα μάτια σαν λουκουμάδες, βλ. λ. [μάτι](#).
- μου βγήκαν τα σαγόνια ή μου βγήκε το σαγόνι, βλ. λ. [σαγόνι](#).
- μου βγήκε (κάποιος ή κάτι), αποδείχτηκε: «ο καινούριος υπάλληλος που πήρα μου βγήκε ατσίδας || αγόρασα την τάδε τηλεόραση και μου βγήκε μάπα».
- μου βγήκε ανάποδα ή μου τη βγήκε ανάποδα ή μου τη βγήκε στο ανάποδο, βλ. λ. [ανάποδος](#).
- μου βγήκε απ' τ' αριστερά ή μου τη βγήκε απ' τ' αριστερά, βλ. λ. [αριστερός](#).
- μου βγήκε απ' τη γωνία ή μου τη βγήκε απ' τη γωνία, βλ. λ. [γωνία](#).
- μου βγήκε απ' τη μύτη, βλ. λ. [μύτη](#).
- μου βγήκε απ' το κόρνερ ή μου τη βγήκε απ' το κόρνερ, βλ. λ. [κόρνερ](#).
- μου βγήκε άσχημα ή μου τη βγήκε άσχημα ή μου τη βγήκε στο άσχημο, βλ. λ. [άσχημος](#).
- μου βγήκε άτσαλα ή μου τη βγήκε άτσαλα ή μου τη βγήκε στο άτσαλο, βλ. λ. [άτσαλος](#).
- μου βγήκε έν' αγγούρι, βλ. λ. [αγγούρι](#).
- μου βγήκε έξαλλα ή μου τη βγήκε έξαλλα ή μου τη βγήκε στο έξαλλο, βλ. λ. [έξαλλος](#).
- μου βγήκε η γλώσσα, βλ. λ. [γλώσσα](#).
- μου βγήκε η γλώσσα ανάποδα, βλ. λ. [γλώσσα](#).
- μου βγήκε η γλώσσα μία πήχη, βλ. λ. [γλώσσα](#).
- μου βγήκε η γλώσσα μια πιθαμή, βλ. λ. [γλώσσα](#).
- μου βγήκε η μέση, βλ. λ. μέση.
- μου βγήκε η πασιέντζα, βλ. λ. [πασιέντζα](#).
- μου βγήκε με κόκκινο ή μου τη βγήκε με κόκκινο, βλ. λ. [κόκκινος](#).
- μου βγήκε ξινό ή μου βγήκε σε ξινό, βλ. λ. [ξινός](#).
- μου βγήκε ο κούκος αηδόνι, βλ. λ. αηδόνι.

- μου βγήκε ο λαιμός, βλ. λ. λαιμός·
- μου βγήκε σε κακό, βλ. λ. κακός·
- μου βγήκε σε καλό, βλ. λ. [καλός](#)·
- μου βγήκε στο έτσι ή μου τη βγήκε στο έτσι, βλ. λ. [έτσι](#)·
- μου βγήκε τ' όνομα, βλ. λ. όνομα·
- μου βγήκε το λαρύγγι, βλ. λ. λαρύγγι·
- μου βγήκε φέσι, βλ. λ. φέσι·
- μου (τη) βγαίνει, **α.** το άτομο για το οποίο γίνεται λόγος, ενεργεί ή συμπεριφέρεται προκλητικά ή με απρέπεια εναντίον μου: «ένα του πεις να μη μου τη βγαίνει, γιατί αν αγριέσω θα τις φάει». **β.** το άτομο για το οποίο γίνεται λόγος, μου δείχνει απροκάλυπτα το ερωτικό του ενδιαφέρον: «ενώ στην αρχή καθόταν αδιάφορος, ξαφνικά μου χαμογέλασε κι άρχισε να μου τη βγαίνει. (Λαϊκό τραγούδι: *πού να φανταστώ πως θα μου τη βγεις, πως θα σου τη δώσει και θα εκραγείς*)·
- μου το 'βγαλε ξινό ή μου το 'βγαλε σε ξινό, βλ. λ. [ξινός](#)·
- ο ήλιος βγαίνει για όλον τον κόσμο, βλ. λ. [ήλιος](#)·
- όποιος επιμένει, κερδισμένος πάντα βγαίνει, βλ. λ. [κερδισμένος](#)·
- όποιος πει κακό για μας, να του βγει το μάτι σαν λουκουμάς, βλ. λ. [λουκουμάς](#)·
- όποιος σε κλάσει, χέσε τον, μη βγει καλύτερός σου, βλ. λ. [χέζω](#)·
- όπου βγαίνει καπνός, υπάρχει και φωτιά, βλ. λ. [καπνός](#)¹·
- όπου μπαίνει ο ήλιος, βγαίνει ο γιατρός, βλ. λ. [γιατρός](#)·
- όσοι μήνες δεν έχουν ρω, δε βγαίνει ψάρι στο γιαλό, βλ. λ. [μήνας](#)·
- όταν μπει η φτώχεια απ' την πόρτα, βγαίνει ο έρωτας απ' το παράθυρο, βλ. λ. φτώχεια·
- ό,τι βγει ας βγει, βλ. λ. [ό,τι](#)·
- παίρνω αμπάριζα και βγαίνω, βλ. λ. [αμπάριζα](#)·
- παρηγοριά στον άρρωστο, ώσπου (μέχρι) να βγει η ψυχή του, βλ. λ. [παρηγοριά](#)·
- πήγε για μαλλί και βγήκε κουρεμένος, βλ. λ. [μαλλί](#)·
- πόσο (σου) βγήκε το κουστόμι; βλ. λ. [κουστόμι](#)·
- πού θα βγει; έκφραση απορίας ή ανησυχίας για κάποια κακή κατάσταση που συνεχίζεται και έχει την έννοια ποια θα είναι η εξέλιξη, ποιο θα είναι το αποτέλεσμα, ποια θα είναι η κατάληξη(;): «πού θα βγει μ' αυτές τις παλιοπαρέες, που άρχισες να γυρνάς τον τελευταίο καιρό; || φτωχός εσύ κι αδημιούργητος, φτωχή κι αυτή χωρίς δουλειά, πού θα βγει, αν παντρευτείτε;». (Λαϊκό τραγούδι: *αυτό το συχνοπέραςμα μπελάδες θα σου φέρει και πού θα βγει το μπλέξιμο κανένας δεν το ξέρει*). Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το *για να δούμε*. Συνών. πού θα πάει(;)·

- πρώτα βγαίν' η ψυχή τ' ανθρώπου κι ύστερα (βγαίνει) το χούι του, βλ. λ. [ψυχή](#).
- σε καλό να μου βγει! βλ. λ. [καλός](#).
- σε καλό να μας βγουν τα γέλια ή σε καλό να μου βγουν τα γέλια ή σε καλό να μου βγει το γέλιο, βλ. λ. [γέλιο](#).
- σε πήρα για τριαντάφυλλο, μα βγήκες γαϊδουράγκαθο, βλ. λ. [τριαντάφυλλο](#).
- τα γέλια θα σου βγουν ξινά ή το γέλιο θα σε βγει ξινό, βλ. λ. [γέλιο](#).
- τα γέλια θα σου βγουν σε κακό ή το γέλιο θα σου βγει σε κακό, βλ. λ. [γέλιο](#).
- την κότα κακαρίζοντας, το φίδι βγαίνει και την τρώει, βλ. λ. [φίδι](#).
- τι βγαίνει; ποιο είναι το αποτέλεσμα, τι προκύπτει(:); «πες μου, σε παρακαλώ, τι βγαίνει τώρα απ' όλα αυτά που μου λες;»· ποιο είναι το κέρδος, ποιο είναι το όφελος(:); «τι βγαίνει απ' αυτή τη δουλειά; || τι βγαίνει που είστε μαλωμένοι»·
- το καλό πηγάδι, όσο νερό κι αν βγάζει δεν ξεραίνεται, βλ. λ. [πηγάδι](#).
- το ξύλο βγήκε απ' τον παράδεισο, βλ. λ. [ξύλο](#).
- το χαράμι βγαίνει σαλάμι, βλ. λ. [χαράμι](#).
- του βγαίνω ανάποδα ή του τη βγαίνω ανάποδα ή του τη βγαίνω στο ανάποδο, βλ. λ. [ανάποδος](#).
- του βγαίνω απ' τη γωνία ή του τη βγαίνω απ' τη γωνία, βλ. λ. [γωνία](#).
- του βγαίνω απ' το κόρνερ ή του τη βγαίνω απ' το κόρνερ, βλ. λ. [κόρνερ](#).
- του βγαίνω άσχημα ή του τη βγαίνω άσχημα ή του τη βγαίνω στο άσχημο, βλ. λ. [άσχημος](#).
- του βγαίνω άτσαλα ή του τη βγαίνω άτσαλα ή του τη βγαίνω στο άτσαλο, βλ. λ. [άτσαλος](#).
- του βγαίνω έξαλλα ή του τη βγαίνω έξαλλα ή του τη βγαίνω στο έξαλλο, βλ. λ. [έξαλλος](#).
- του βγαίνω με κόκκινο ή του τη βγαίνω με κόκκινο, βλ. λ. [κόκκινος](#).
- του 'βγαλα τ' αφτί ή του 'βγαλα τ' αφτιά, βλ. λ. [αφτί](#).
- του βγήκα μπρος, βλ. λ. μπρος.
- του βγήκα μπροστά, βλ. λ. μπροστά.
- του τη βγαίνω, τον προκαλώ με λόγια ή χειρονομίες: «δεν το φοβάμαι καθόλου, γι' αυτό του τη βγαίνω κάθε τόσο»·
- τους βλάκες με την κόσα να τους θερίζεις, πάλι δυο δυο θα βγαίνουν σαν τα κεφάλια της Λερναίας Ύδρας, βλ. λ. [κόσα](#).
- τους μαλάκες με την κόσα να τους θερίζεις, πάλι δυο δυο θα βγαίνουν σαν τα κεφάλια της Λερναίας Ύδρας, βλ. λ. [κόσα](#).
- φτου και βγαίνω! βλ. λ. φτου(!).

- χωρίς φωτιά καπνός δε βγαίνει, βλ. λ. [καπνός](#)¹.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας